

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЇХ ЗНАЧЕННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ

Мищенко О.О.

Науковий керівник: Магас Т.Є, кандидат технічних наук, доцент

Анотація: У статті розглянуті питання впровадження сучасних інформаційних систем на підприємствах, також фактори, що обумовлюють впровадження інформаційних систем. Розкрито значення та застосування цих систем на підприємствах в цілому.

Ключові слова: інформаційні системи, інформаційні технології, обробка даних, обробка інформації, операційна система.

Вступ: Інформаційна революція привела до фундаментальних змін в економіці і суспільстві. Відомі дослідники Інтернету відзначають трансформації в усіх сферах суспільства. Особливістю досліджень мережевого середовища є деяке випередження практики теорією, а також окремі дослідження фахівців з інформаційних технологій, економістів, соціологів, психологів, підприємців – практиків тощо. Сьогодні достатньо багато досліджень щодо інформаційного суспільства, мережевої економіки, практичних аспектів використання інформаційних технологій в діяльності підприємства.

Постановка завдання: Питаннями впровадження інформаційних систем займаються багато з дослідників інформаційного менеджменту, фахівців – практиків. Серед них – П.Друкер, Р.Шеннон, Е.Тюфлер, У.Маргін, І.Масуди, С.Парінов, М.Ф.Ситник, Л.В.Плескач[1;с.10].

На даний час використовується велика кількість інформаційних систем у всіх галузях народного господарства в т.ч. і в АПК.

Державні інформаційні системи призначені для вирішення найважливіших народногосподарських проблем країни. На базі обчислювальних, комплексів та економіко-математичних методів складають перспективні та поточні плани розвитку країни, розробляють державний бюджет та контролюють його виконання тощо. Центральне місце в мережі державних інформаційних систем займає автоматизована система державної статистики (АСДС), яка є основним джерелом статистичної інформації і необхідна для функціонування державних та регіональних інформаційних систем.

АСДС взаємодіє з автоматизованою системою планових розрахунків (АСПР)

Міністерства економіки України, автоматизованою системою фінансових розрахунків (АСФР) Міністерства фінансів, автоматизована система обробки інформації з цін (АСОІ цін), автоматизована система обробки науково - технічної інформації (АСО НТІ) тощо.

Територіальні (регіональні) інформаційні системи призначені для управління адміністративно-територіальним регіоном. Ці системи виконують роботи з обробки інформації, яка необхідна для реалізації функцій управління регіоном, формування звітності та видачі оперативних даних місцевим і керівним державним та господарським органам.

Галузеві інформаційні системи призначені для управління підвідомчими підприємствами та організаціями. Сфери застосування - промислова, непромислова, наукова.

Інформаційні системи управління підприємствами (АСУП) - це системи із застосуванням сучасних засобів автоматизованої обробки даних, економіко - математичних та інших методів для розв'язування задач управління виробничо-господарською діяльністю підприємств.

Інформаційні системи управління технологічними процесами (АСУ ТП) керують станом технологічних процесів.

Інформаційно-пошукові системи (ІПС) орієнтовані на розв'язування задач пошуку інформації без її змістовної обробки.

Інформаційно-довідкові системи (ІДС) призначені для обчислення значень арифметичних функцій за результатами пошуку.

Інформаційно-управляючі системи (ІУС) призначені для автоматизованого розв'язування широкого кола задач управління[1;с. 13].

Як бачимо, така різноманітність інформаційних систем дає нам змогу впроваджувати найефективніші системи на своєму підприємстві.

Існує два основних способи впровадження нової інформаційної технології та в локальній інформаційній структурі, оснований на адаптації нової інформаційної технології до організаційної структури та на раціоналізації організаційної структури.

При першому способі впровадження нова інформаційна технологія пристосовується до організаційної структури і в її існуючому вигляді відбувається тільки локальна модернізація методів роботи. В цьому випадку комунікації розвинуті слабко, раціоналізуються лише робочі місця. Відбувається розподіл функцій між технічними робітниками та спеціалістами.

Другий спосіб впровадження нової інформаційної технології передбачає раціоналізацію організаційної структури: організаційна структура модернізується таким чином, щоб інформаційна технологія дала найкращий ефект[3;с.78 - 80].

Мета статті – розкриття та аналіз різноманітності інформаційних систем, та їх впровадження на підприємстві.

Результати: Інформаційна система – комунікаційна система для збирання, передачі та обробки інформації. Система поставляє працівникам різного рангу інформацію для реалізації функції керування.

Інформаційна система створюється для конкретного об'єкта. Ефективна інформаційна система бере до уваги розходження між рівнями керування, сферами дії, а також зовнішніми обставинами і дає кожному рівню керування тільки ту інформацію, що йому необхідна для ефективної реалізації функції керування.

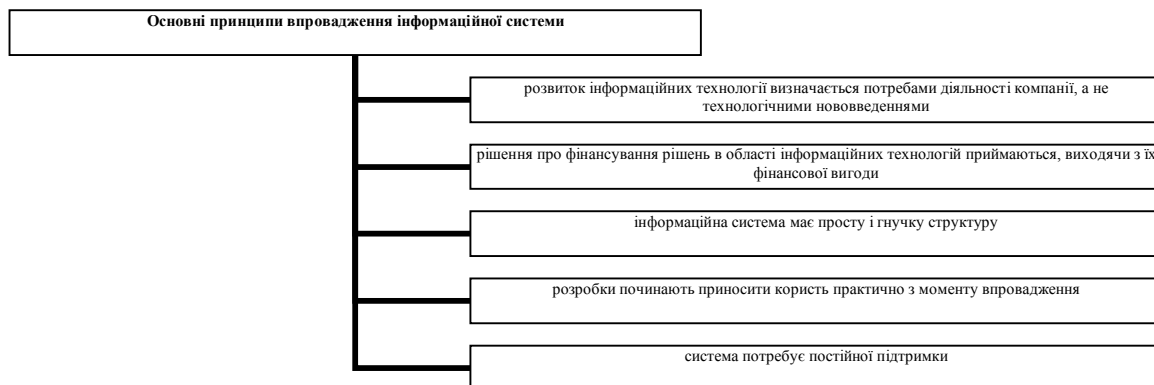
Впровадження інформаційних систем проводиться з метою підвищення ефективності виробничо – господарської діяльності фірми за рахунок не тільки опрацювання і збереження рутинної інформації, автоматизації облікових робіт та діловодства, а за рахунок принципово нових методів керування, основаних на моделюванні дій спеціалістів фірми при прийнятті рішень(експертні системи), використанні сучасних засобів телекомунікації (електрона пошта, телеконференції), глобальних і локальних обчислювальних мереж[4;с.266 - 272].

Розглянемо особливості сучасних інформаційних систем у схемі:

На сьогоднішній день можна відмітити такі тенденції розвитку та впровадження інформаційних систем на підприємствах:

- 1.фрагментарне використання інформаційних для автоматизації окремих задач;
- 2.низький рівень використання інформаційних технологій керівниками підрозділів та підприємств;
- 3.неповне використання «готових рішень» інформаційних задач.

Основними факторами, які впливають на впровадження інформаційних систем, є потреби організацій та користувачів, а також наявність відповідних засобів для їх формування. Найсуттєвіше на розвиток інформаційних систем вплинули досягнення в галузі комп'ютерної техніки та телекомунікаційних мереж[2;с.235 - 238].

Висновки: Інформаційна система, як система управління, тісно пов'язується, як з системами збереження та видачі інформації, так і з іншою - з системами, що забезпечують обмін інформацією в процесі управління. Вона охоплює сукупність засобів та методів, що дозволяють користувачу збирати, зберігати, передавати і обробляти відібрану інформацію. Інформаційні системи існують з моменту появи суспільства, оскільки на кожній стадії його розвитку існує потреба в управлінні. Місією інформаційної системи є виробництво потрібної для організації інформації, потрібної для ефективного управління всіма її ресурсами, створення інформаційного та технічного середовища для управління її діяльністю.

На мою думку, мережева ринкова економіка породжує новий підхід до побудови як бізнес – процесі,

так і інформаційних систем. В ідеальному випадку моделі бізнес – процесів та інформаційних систем повинні збігатися або перекриватися. Але на практиці це не так і тільки переплетення двох методологій може дати дійсно позитивний результат.

Література

1. Коваленко О.О.//Сучасні інформаційні системи - інвестиції в розвитку підприємства// Інвестиції практика та досвід. - 2009. - № 2. – с.10 – 13.
2. Левицька Т.В.//Особливості використання сучасних інформаційних технологій//Актуальні проблеми економіки. – 2009. - № 10 – с. 233 – 238.
3. Лумпова Т.І.//Сучасні напрямки створення інтегрованих інформаційних систем//Статистика України. – 2008. - № 1. – с. 76 – 82.
4. Матвійчик – Соскіна Н.О.//Аналіз сучасних підходів до створення маркетингових інформаційних систем//Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 8. – с. 266 – 272.

ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ СПІЛЬНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Буряк К. В.

Науковий керівник: Скорук О. П., к.е.н., доцент

Розглянуто пріоритетні напрямки економічної політики України до залучення в національну економіку іноземних інвестицій за рахунок створення спільних підприємств. Можливість малих підприємств реалізації експортного потенціалу.

Вступ. Найпоширенішою формою діяльності іноземних інвесторів в Україні є створення спільних підприємств.

Згідно із законодавством України спільне підприємство — це підприємство будь-якої організаційно-правової форми, створене відповідно до законодавства України, якщо протягом календарного року в його статутний фонд вноситься кваліфікаційна іноземна інвестиція, яка становить не менше 20% статутного капіталу і водночас не менше суми, еквівалентної певній кількості доларів США, а саме:

1) у разі здійснення інвестицій у вигляді рухомого та нерухомого майна, прав інтелектуальної власності, прав на здійснення господарської діяльності для банків та інших кредитно-фінансових закладів (організацій) — 100 тис. дол.;

2) у разі здійснення інвестицій у конвертованій валюті, валюті України при реінвестиціях, цінних паперах тощо для банків та інших кредитно-фінансових закладів — 1 млн. дол., для інших підприємств (організацій) — 500 тис. дол. [4].

Постановка проблеми. Соціально-політичне і економічне становище в Україні поки що не дає можливості розраховувати на великі вкладення західного капіталу в економіку.

Досягнутий рівень закордонного інвестування в формі спільних підприємств можна розглядати як початковий етап. Однак спільні підприємства продемонстрували дивовижну пристосованість навіть до тих несприятливих умов, які існують для всієї економіки України. Більшість із них утримувались у кризових для всієї економіки умовах.

В цілому можна вважати, що спільні підприємства поступово стають невід’ємним елементом економічних відносин і одним з важливих чинників формування ринкового середовища країни [3].

Результати дослідження. Угорські виробники сільськогосподарської продукції зацікавлені інвестувати в агропромисловий комплекс України, зокрема у м’ясопереробну галузь, де передбачається створення спільних підприємств із закритим циклом. Про це йшлося під час переговорів делегації Українського національного комітету Міжнародної Торгової Палати та українських підприємців із представниками асоціацій угорських виробників сільськогосподарської продукції. Переговори стали результатом домовленостей, укладених під час міжнародної конференції “Вступ Угорщини до ЄС – нові можливості в українсько-угорських торгово-економічних відносинах”.

Стратегія співробітництва України та Угорщини у цьому напрямку є довгостроковою, оскільки надасть угорським агропромисловцям можливість продовжувати використання та вдосконалення власних технологій, а також допоможе знайти додатковий ринок збуту. Україна ж, за рахунок прямих інвестицій, зможе відновити потенціал власного тваринництва і забезпечити м’ясопереробну промисловість якісною сировиною.

Під час переговорів угорська сторона висловила готовність передати представникам українського агропромислового комплексу якісний племінний матеріал, технологію вирощування великої рогатої худоби та вкласти інвестиції у будівництво підприємств з виробництва корму.

Запропонувавши угорським інвесторам сільськогосподарські підприємства із розвинутою